

Val. 1858.

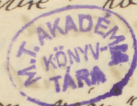
Hawa, majus 28. 1858

2513/982.

Eder jó barátom! Pasali Studen koromban egy nagyon zani-
tós gyerekek a Bodrogba futott; csakhamar kifogytak s min-
denek ellővenek hogy feléltessék; a többek közt az orvos
egy szót ahal erősen fussa rájába a levegőre. Mikor
legnagyobb bevételek elolvastam, az a halott-gyerekek és a
legnagyobb orvos jussu enembe. Barátságod és szereteted
egén erejével fűkötöd te is emlékem a lelkesre, s
habár annyi haszna lenne is nagyon fáradságodnak min-
a dr. Baronyaiénak volt: (a gyermek nem élte fel) még az
nőrem feléte jót-eit. Avár csak vállalt el mind az arról
mind a hova lépés; fogj közebe engem barát barát,
kiszakad: nem tapasztal-e majd pítvási? avár közebe égni
és továbbra, nagy különbség.

Magamoniság bűn az édes jó barátom! magam is a látszólag hogy
az; de nem teherel róla! Nőrem min-e elég, vagy felfi-
asságom? de hiányzik valami. Nem bírom magamat a
földről felemelni, hova az isseu legelő. Erebelmem a
legjobb senkibe hova a dolgoz, de erebelmem egy hajpál-
nyis sem enged. A reprelució és emlékezés ölnél meg.
Az est legismertebb; szinte keremmel vendesem el a repe-
tes; mellettem remem köze, agyamba csapódhat; fejem leing-
ba ~~de~~ bonit, s félőnként nagyon fel az agyból. Itt
van arányom - felőzem - ő épen az xeni a mi én;
ő tani arán mest én selem; én tani arán mest ő te-
bi. Egymásra ragaszkodni a gyötrelmes; vengéltük egymás
alasanak, önszudnak. Beszélde te az nőrem folyvást.
Hogy az itö megővösöl, én avaron köze, avaron elfoged-
ni; mest az az állapot ehégre is lezashedan. az mond-
ját nőrem jolan: nem kell már arán továbbra! boldobol!

nem mondját a köpönyegnek: monerülj meg köpönyegedről!
felejtöd hogy hasgasodid lábharad! s neked az mondját:
felejtöd, hogy léltem hasgasodid! De lehet-e? vagy hogyan?
az nem mondját meg. Parancsod rá valakire: hogy ne gondol-
sond! annál inkább fogja seuni az.

De elég lesz ebből. Láss már „a hajónon meg” is valamit.
Eni jársam úgy min te. Primatombasban fiúlenem, anyám
korán elhalt, apám főlérfuó lett; levisek akkor legnyáibé
(lássad a falat!) s ott nevelődtem a nagyapám koránal;
egyfel elvesse a his sendő; his vitte volna máis el min
én? Nagybátyuim egyide az mondá: fiú! ha elő nem lett
a rászoly: a felhőbe csinálj háras! ereu nagym megilletődtem;
(nem lássam a rászolyt szíri se) korán alatt egy fiúse
hámiriú, maleconsus fiú, s elbujdosunk az oláh-
dárba (his első legyiri alatt), s nem különben hara-éke-
tiú estrie.

Egy máis hőselemes még nem ösred. Eni legyiriú törseis.
Hisz a hektor a templomban vole: mi, a his szualéol
hementiú a fehérháras seperi. Eni levessam a hektor
puszajás ei a fiú hőre duvrausam — nyul stét-
tel. Igas hogy nem arassam, de hi ax még elbú. pen-
gei nem lössen agyon sepi. Elkor nem bujdosam el;
bevársam a dühös kanisó, his a hőnyörgé alatt kallotta
a duvraúse, s jóse hara min a faná); a kanisó er
arsam ellopsam sajsam három vevőse. Kortársaim hőre
még má ei elbú seleu hőre: vallyin 101 er lapsam e vagy
102 er, de hogy for vole: az hadm, mer nagyanam
(milor háramentam) a hársárat fiúse elő alatt sepi;
már fel ei emelé aren seflemöl a csurapei, a molly sepiöl
Théroigne de Malicours vagy Mericours hugon assony

nat a francia forradalomból a felelős felemelés; de
látván hogy véci vagyok, nem bánom; sőt más fejezet
alján: nem epe hogy lábam, mellem, hasam ne legyen
gőzöztetve; azon vizsgárláságon szűri el (én) an execu-
tio alatt, hogy hemperegetem. - Lgy látható: hogy én is olyan
forma gyűrt voltam min jó magad; sőt igen meglehet, hogy
épen egy nyárión tessék a bűdoséim, men orat gondold meg:
én vélelemül kei évet vételeim a más ösrel. (Oh! a más
ösrel én 100 éves vételeim!) Öreg apám hámszázára ma
regén elhosszított: hogy én 1819ben születtem; armban a más ös-
rel a rimaföldi kaptán, épen gyűlési alalmával, kiegészi
előlem a maticulái, mondván: hogy illyen jéles napon már
széle ajsam meg az áldomás, t. i. mitör épen 40 éves vagyok!
artor látom: hogy 1817. sept 29. Látó: egy évben születtem!
(ha tudnilit, történetem te is meg nem fiatalodol vagy meg nem
névelly moszanalém). Teppen hímszázára er a levél a mara-
del elő a igazságnál, ha majd roppan vira lev frateriem
éve feless!

Örömmel: hogy leveleim ösrepedol: én is régim ösrepedem
a tieides; s látom hogy álmérodás is domisággal,
hogy az elő, Oct 1. 1852 ben tel. Há! an előbbiel hová
lehet? előbbi ifonyi hámszázára vesés tessék miastol; aruram
juron speube: hogy Kassán vesnes el. Lgarad vem a
leveleke nére! én is fivesen álvesszám a tieides (örö-
na si.) de meg moss, hímszázára miast nem mrem.
Hánem aron öröbra, melyre Karányi Ferencz's leveleides is-
sál, a mai leveleides (legálabb az engem) hímszázára
nem álvesszám. En iram, a hogy a tollamra jár, a hogy
hépélgesim jöham; s tieha, mig boldog voltam, alham
dolgóras is iram, melyet minis tudod "nem hímszázára
valót". (a hímszázára levelei köbbagyie illyenek. "Meg!
hímszázára M. jöham ján; nem vola nálad! Lvirai iram

Karinyinat, Karinyi nelem: hogy Miskolcra, minek lecsipül.
Miskolcra egy levelet se vártam azóta. Levártam igen sokan,
de nem nagy költségek (várakozás). Többet jól levelem oda van, so-
told ki, in, foras, forzas, hiány, igen jól tenet vele
nelem és Jánoskán!

Nelem i. cím „patvaroldalom” van. Erankel miskolci könyvtárral;
1881-ben hiányos kötetekere adtam el neki; most (Jánoskán)
joggal gondoltam befoglalhatni Verseim kötet; s ina elő-
áll 420 példánnyal hogy frissen ki vagy vezzem meg!
Most edes barátság! én 3 anyja fogad neki frissen,
minis ő adta nelem eredetleg. Hogy-e fejt malarsás?!

Tonja Verseim (már mind az öt kötet) megjelenés. (Még valaminek
karszállak a kiadásra s így hiányos barátság egy kisre a
gyógysemmi.) (Lásd van fámódra címszerű, megjelölve mind
az öt kötet, de felezzem sem arányosított postára sem; legjobb
lesz ha Magad elviseled.) Hely arányos i. van az előző;
Helenát is a hogy megys fel ülni; de én az a véla-
hobam: hogy csinálját meg arányosított, ha Gregusról ei-
nélját i, de én ugyan nem megys; emlékezt: hogy arányos
nem i. megys salátá. Mindegy! ha emel nagyobb bajom nem
volna!!

Domorovidról jua szemle: vajjon megörömszed-e Tifánénak
reueiben a ritikeműs? még most sem késő. Kiváds az a
P. Nagy Sándor, P. Kiss Sándor, a paplóbán a Hffiválsán?
én aró az usóltis láson. Ritikeműs engem sem érterel
semmi indalomfele; még aró a malikál sem fájnál,
malikál nelem legyátsam elkövetés. Nem frissen én aró.
hogy már most nelem semmi se fáj!

Lehár a Verseim végzős el magaró! igarón! nelem igen
jól ernés ha elhőncies; mi edes barátság! nem megys
lötöl emberet Eörs. palomán már válsaró, minis leueis on
hon a vacárisban? Gondolom aró, vagy ne i. gondolkaró, ha
nem józars!) Isken álljon meg munkajólas. (Hely arányosított.)

X igen barátságos Miskolcra